

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt med et godt arbejdsmiljø på vores uddannelsessteder og på vores institutioner. Jeg er også sikker på, at man ude omkring er opmærksom på arbejdsmiljøet. Langt de fleste steder er der oprettet en form for samarbejdsudvalg, hvor man allerede i dag tager problemer med arbejdsmiljøet op.

Der er ingen tvivl om, at det er vigtigt, at f.eks. indeklimaet er godt på vores institutioner og skoler, men i de tilfælde, hvor der er problemer, er det også mit indtryk, at man gør alt for at løse dem. Mange problemer løses jo allerede via bygningsreglementet. Spørgsmålet er derfor, om der er brug for, at de foreslåede grupper bliver omfattet af arbejdsmiljøloven, hvis man allerede i dag kan løse problemerne i fred og ro.

Vi kan i Det Konservative Folkeparti altså ikke stemme for Enhedslistens lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har et enkelt spørgsmål til fru Henriette Kjær, som anfører, at dette forslags gennemførelse skulle betyde, at man på hver eneste skole skulle opbygge et nyt bureaukratisk netværk af sikkerhedsrepræsentanter.

Det kunne jo bl.a. være, at nogle af de organer, der allerede er, kunne få nogle naturlige demokratiske ekstraopgaver, f.eks. at elevrådet også i sin midte har én, der er ansvarlig for sikkerheden eller miljøet på skolen, og som har den mulighed på opfordring af elever at tilkalde Arbejdstilsynet, hvis det er for ringe. Hvis der er grund til det, kan det selvfølgelig godt være, at det kan klares i al mindelighed uden problemer. Det kan være, det kan klares uden, men det er ikke det, vi taler om, for det kan allerede klares nu. Det, vi taler om, er de situationer, hvor der ikke er et gehør for den slags.

I daginstitutioner kunne det være rimeligt, at forældrebestyrelserne fik en sådan mulighed. Vi forestiller os ikke, at det er dem, der er i vuggestuen, og børnehavebørnene, der skal tilkalde Arbejdstilsynet, men deres forældre burde have den mulighed blandt deres midte i forældrebestyrelsen at vælge én, som man siger til: Du er ansvarlig for arbejdsmiljøet på vores børns vegne her.

Det synes jeg er en rimelig ordning, som ikke kræver ekstra bureaukrati, men som putter ekstra demokrati ind i det, der allerede findes.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil til hr. Bruno Jerups kommentarer sige, at det måske var en idé at præcisere den slags ting i lovforslaget, så der ikke opstår misforståelser, altså at Enhedslisten godt kunne have lavet en model, inden man præsenterede et sådant lovforslag. Det ville også gøre det lettere at tage stilling til det.

Hvad angår bureaukratiet, tror jeg altså, at uddannelse af en helt ny form for medarbejdere i Arbejdstilsynet vil kræve, at der ansættes en masse ekstra folk. Det vil blive dyrt, og det mener jeg ikke der er ressourcer til. Så mener jeg, der er vigtigere steder at sætte ind.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er jo ikke noget som helst til hinder for, at man i en daginstitution blandt forældrene vælger én, der er ansvarlig for arbejdsmiljøet i den pågældende daginstitution. Det er der overhovedet ikke noget til hinder for.

Spørgsmålet er, hvor vedkommende forælder skal henvende sig. Hvem er ansvarlig for arbejdsmiljøet i en daginstitution? Det er jo ikke Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynet er kontrolmuligheden. Den, der er ansvarlig for et arbejdsmiljø i en daginstitution eller på et plejehjem, er kommunalbestyrelsen. Den, der måtte blive valgt til denne opgave – og selve ideen synes jeg er god nok – skal så være opmærksom på, at henvendelse som valgt forælder på arbejdsmiljøets vegne skal ske til kommunalbestyrelsen, for de er som arbejdsgivere ansvarlige for, at arbejdsmiljøloven overholdes for de medarbejdere, der er i den daginstitution.

Jeg tror således egentlig ikke, at vi er så fjernt fra hinanden indholdsmæssigt, når det gælder spørgsmålet om at få bevidstgjort så mange som overhovedet muligt om, at vi skal have et godt arbejdsmiljø, hvad enten det er i daginstitutionerne, i undervisningssektoren eller i metalindustrien. Men jeg tror, vi er nødt til at holde begreberne en lille smule klare med hensyn til, hvem der er ansvarlig for arbejdsmiljøet, og det er den til enhver tid værende arbejdsgiver, hvad enten det er en administrativ direktør, eller det er en politisk arbejdsgiver, og det er i det nævnte tilfælde kommunalbestyrelsen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen der er ikke nogen tvivl om, at det er arbejdsgiveren, der er ansvarlig. Spørgsmålet er,